

ԱՅԼԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆ ՃԱՌ ԵՂԻՇԷԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ

Օրհնեալ ես դու ամենակալ Տէր Աստուած, Որդի եւ Բանդ Աստուած, Հօրը եակից եւ արարչակից, եւ Ս. Հոգիին գոյակից եւ համարնակից: Անայլայլի, անփոփոխելի, անսահմանելի, անպարագրելի, անհասանելի, անըմբռնելի:

Առանց պատճառի, անժամանակ, ամառի, անհատի, անպատմելի, անբացատրելի ծնունդ, անսահման Հօր ծոցածին Որդի եւ Բան, փառակից Ս. Հոգիի, իմաստութիւն եւ զօրութիւն, հառապայք եւ կերպարան էութեան, իբրեւ հաւասար եւ գործակից, զուգական եւ Հօրը եւ Ս. Հոգիին, Սուրբ Ներորդութեան մէկ քնութիւն ունեցող երեք անձերէն մին կը ճանչցուիս: Հրեղէնները զեղ Սաստուած եւ Տէր ցոյց տուին ողջերու եւ մեռելներու, աստուածներու Աստուած եւ Տէրերու Տէր, որ անմահութիւնը միայն ունիս եւ անմատոյց լոյսի մէջ կը բնակիս: Դու քու խօսքովդ ոչինչէն լինելութեան քերիւր բոլոր արարածները, Հօր հաճութեամբ եւ Ս. Հոգիին գործակցութեամբ արարչագործելով երկինքն ու երկնայիցները եւ երկիրն ու անոնց մէջ առկայացած կենդանիները: Դու լոյսին եւ խաւարին հաստիչը, բոլոր երեւելիներուն եւ աներեւոյթներուն բովանդակիչն ես:

Երկինքը շինեցիր առաքաստի պէս տարածելով զայն, հրային ամպերով կազմած եւ ամէն կողմ նայող իր ձեւովը, երկինքի ներքեւ եղած բոլոր բաները օդին ներքեւ հովանաւորեցիր, ամենագէտ հաստողիդ հաստատած երկինքէն վեր եղած ջուրը կը կոչենք հաստատութիւն, անոր վրայ է որ կը հանգչի Ս. Ներորդութիւնդ, ու իննը դասերու բաժնուած բազմաեղջ զուարթունները, որոնք երկինքը լեցուցած են, Ամենասուրբ Ներորդութեանդ փառաբանիչներ ըրիր, եւ առաջին լոյսէն գոյացած կարգ մը լուսաւորները թաղանդապատելով իբրեւ ամաններու մէջ դրուած, երկինքի պարունակներու մէջ հաստատեցիր, որպէսզի արարչական խնամարկութիւնդ անդադար ընծայես երկրին: Եւ ինչպէս տնօրինեցիր որ եղանակներու շրջանակները արեգակէն, լուսինէն եւ աստղերէն հասկցուին, նմանապէս ամբողջ երկիրը հրաշալի տեսնով յօրինեցիր, լեցնելով զայն լեռներով, բլուրներով, գանգաւ դաշտերով եւ ինքնաբոյս տունկերով եւ բերքերով, որպէսզի անոր մէջ բնակին գազանները, անասունները, սողունները եւ թռչունները, եւ անկէ ընդունին եւ վայելին իրենց սնունդը, քու շնորհիւդ, որ քաղցր կամովդ կը կերակրես ամենքը:

Ծովերն ալ, որոնցմէ ոմանք քու հրամանաւդ այլեւայլ տեղեր սահմանուեցան, պարապ եւ դատարկ չը թողուցիր, այլ զանոնք ալ լեցուցիր բազմազան կենդանիներով, որպէսզի ամէն բանի մէջ Տէր, արարիչ, դատաւոր եւ դարմանող երեւիս բոլոր եղանակներու: Ու անոնց վրայ տէր եւ բազաւոր դիրք մարդը, զոր հողէն ստեղծեցիր փառազարդ եւ լուսազգեաց գերազանցութեամբ, եւ պայծառ տեսնով: Եւ իշխանական պատկեր պարգեւեցիր անոր իբր շնորհք, երկրածիններու վրայ իշխան եւ իշխող կարգելով զայն: Ու զայն դիրք փափկութեան դրախտին մէջ, որ քու հրամանովդ տնկուեցաւ ամառի եւ անթառամելի, եւ անոր վայելումին յատկացուելով: Այնտեղ ամառի տունկերուն մէջ անմահութիւն գգեցած, պիտի մնար ան, բարիին ու չարին գիտութեան ծառէն չուտելու պատուիրանը միայն պահելով: Եւ որովհետեւ հրեշտակներուն իրենց պատիւն աւելի սարսափելի եւ սխրալի ցոյց տուիր մարդուն պատիւը, բանսարկու սաստանան, որ այն ատեն տակաւին հրեշտակական աստիճան ունէր, նախանձեցաւ մարդուն պատիւին վրայ, վասնզի իրմէ աւելի գերազանց էր մարդը իր փառքովն ու պայծառութեամբը, ու նոյն իմաստուն գազանին մէջ մտաւ եւ անոր միջոցաւ խօսեցաւ նախաստեղծ կոյսին հետ, որ դեռ անվարժ էր անոր բարբին, որպէսզի անոր միջոցաւ դիրքաւ խաբէ իր զուգակից Ադամը: Եւ երբ անոնք ճաշակեցին այն պտուղէն, որմէ չուտել հրաման եղած էր իրենց, ստախօսութեամբ խաբելով զանոնք, իսկոյն մերկացուց զանոնք իրենց

Աստուածահրաշ գարդարանքներէն: Աստուածներ պիտի ըլլաք, ըսաւ անոնց, ու պիտի ճանչնաք բարին ու չարը: Խեղճները աստուած ըլլալու չհասան, բայց բարին ու չարը ճանչցան, ուստի փառքէն ու անմահութենէն մերկացած ու զատուած, ողորմելի իրենց մերկութիւնը եւ եղկելի տեսքը պատառատուն տերեւներով ծածկեցին: Ու մեղք գործած ըլլալնին պատճառով ուզեցին պահուրտիլ ճիւղալից ծառի մը ներքեւ:

Երբ տարամերժության անմահական դրախտեն, և անկէ դուրս տաժանելի և աստանդական կեանք մը պարեցան, այն առնէ է որ քու բարեբարութենէդ հրա ման ընդունեցին տրտմութեամբ գաւակ ծնիլ և երեսի քրտինքով ուտել հաց և նորէն դառնալ այն հողը, ուսկից ստեղծուած էին: Այս պատճառաւ մահը թա- գաւորեց մարդկային ազգին վրայ, մեղքը մահուան ծառայեց, և բանսարկուին կամքը չարին կամքին հետեւելով պէսպէս կռապաշտութեանց մէջ ընկղմեց մարդերը, քու արարչական սուրբ անունդ քարերու, փայտերու և մեծելոտի ոսկորներուն վրայ դնելու աստիճան, վասնզի քու նախախնամութիւնդ, շատ ստրջացած, քաժնուեցաւ և հեռացաւ մեր բնութենէն, այս պատճառաւ մարդիկ դժոխքին մէջ մնացին և մահուան ստուերներու մէջ ընկեցան:

Յետոյ ֆու արարչական գործինդ խանդադատեցաւ, տեսնելով որ ֆու անարատ ձեռքիդ ստեղծուածները մեղքի կապանքներուն մէջ սեղմուած են, անտարբեր չմնացիր անոնց հանդէպ, նախախնամական սիրով այցեցիցիր եւ երեսեցար անոնց այլեւայլ ատեններ, օրէնքներ տուիր, մարգարէներ ղրկեցիր, որոնք կանխեցին աւետարանել ֆու դէպի մեր բնութիւնը խոնարհումով: Եւ որովհետեւ շատ գէշ կերպով վիրաւորուած էինք բանսարկուէն, ո՛չ օրէնքները եւ ոչ մարգարէները մահուան գորութենէն չկրցին փրկել մարդկային բնութիւնը, այս պատճառաւ մարդանալուդ եւ մեռնելուդ կարօտ մնացինք:

Եւ որովհետեւ շատ ողորմած, մարդասէր, երկայնամիտ եւ քաղցր եւ զույն, ի սպառ ապականութեան մէջ չթողուցիր մեր բնութիւնը: Մեր մեղքերուն համեմատ չվարուեցար մեզի հետ, եւ մեր անօրէնութեան համեմատ չհատուցիր մեզի:

[illegible]

իմ, պարտուեցաւ քեզի ըրած առաջարկներուն մէջ, որպէսզի ստացած փորձառութեամբ օգնական լինես փորձաւորներու: Որպէս մարդ երկրի վրայ շրջեցար եւ նշմարիտ մարմնագոյնութեամբ մարդկային կիրքերը բովանդակօրէն փութեղ կրեցիր, բացի մեղէն: Աստուածահրաշ գորութիւնդ բացայայտ կերպով ցոյց տուիր մարդերէն բոլոր անոնց որոնք պէսպէս ցաւերու եւ ախտերու ենթարկուած էին, եւ իշխանական վարդապետութեամբ շատերը քեզի աշակերտ ըրիր: Յետոյ եկար ցուցնել եւ յայտնել աստուածութիւնդ, եւ անձիդ այն վիճակովը զոր հրեշտակները գէթ աղօտ կերպով կը ցանկային տեսնել, այսօր փութեղ մարմնիդ վրայ ցոյց տուիր աշակերտներուդ՝ Թաքոր լեռան վրայ: Քեզի հետ առիւթ աշակերտներէն երեքը, Պետրոսը, ու երկու եղբայրները՝ Յակոբոսը եւ փութեղ Յովհաննէսը, որոնք խոստացան քեզի հետ խմել մահուան բաժակը: Որպէսզի փութեղ մարմնիդ վրայ տեսնեն Ադամի առաջին փառքին պայծառութիւնը, զոր անոնցմէ հանքեր էր բանսարկուն. առոր համար փութեղ մարմնիդ վրայ անոնց ցոյց տուիր այդ փառքը, ու փութեղ մահուան պատճառաւ անոնց ունեցած երկիւղալից կասկածը փարատեցիր փառքիդ մէջ: Քեզի հետ խօսեցան չարչարանքներու մասին զորս պիտի կրէիր Նրոսաղէմի մէջ եւ վկայէին թէ ողջերուն եւ մեռածներուն Տէրն ըլլալով հանդերձ, քեզի ամօթ պիտի չհամարէիր կամաւորապէս մեռնիլ խաչին վրայ: Իսկ անոնք որ եկեղեցիին սիւնները պիտի նկատուէին յետոյ, փութեղ փայլական կայծակնառագայթներէդ զարհուրած, վախերէն թմրեցան եւ գետին կործանեցան, որովհետեւ զքեզ կը տեսնէին ոչ ինչպէս երէկ եւ նախորդ օրը, այլ արեւի ճառագայթները արգիլելու չափ զօրաւոր եւ ճառագայթատեսիլ նշոյլներով կերպափոխուած, աղօթքի միջոցին: Ու կը տեսնէին իրենց չնանչացած գլխաւոր մարգարէները որոնք եկեր փութեղ կը ծառայէին, իրենց սոսկում ազդող տեսքով մը քեզի հետ խօսակցելով:

Եւ մինչդեռ այդ մասին մտախոհութեան մէջ էին, եւ փութեղ չափ միայն բացուած աստուծային փայլումէդ շուրջած, անշուշտ կեցեր էին, յանկարծ լուսաւոր ամպ մը եկաւ եւ իր հովանիին տակ առաւ զանոնք, ու լուսեցաւ Հօրը ձայնը որ կ'ըսէ. «Դա է իմ սիրելի որդին», ինչպէս երբեմն Յորդանան: Երկիւղ եւ դողում տուաւ անոնց, որ այլեւս պիտի չկարենային ապրիլ, եթէ փութեղ ամենագոր տէրութիւնդ պահած չըլլար զանոնք, այս Աստուածահրաշ տեսիլը անյիշատակ չթողելու համար:

Պետրոս վախէն, երեք տաղաւարներ շինեմք ըսած ատեն, երբ մարգարէներն ալ քեզի հետ թուակցելով երեք անձերու խումբ մը կը կազմէր, Սուրբ Երրորդութեան խորհուրդը կը նշանակէր: Նոյնպէս քեզի հետ Սուրբ լեռը ելլող երեք աշակերտներուն թիւն ալ Երրորդութիւնը կը ցուցնէր, որպէսզի այդ երեք գաղափարակիցներուն մէջ հաստատուի Սուրբ Երրորդութեան անձնաւորութիւնը:

Արդ, փութեղ է որ այդ սուրբ տեղին վրայ օրհնուեցաւ, Տէր, որ «Իբրեւ Սիոնի աւետարանիչ», բարձր լեռան վրայ ելլելով Օրէնքն ու մարգարէութիւնները կատարեցիր: Որովհետեւ, փութեղ քեզի հետ լեռները եւ փութեղ քեզի հետ լեռները: Դուն արարչագործեցիր աշխարհը իր ամբողջութեամբը: Ծովն ու ցամաքը ստեղծեցիր, Թաքորն ու Հերմոնը փութեղ անունովդ պիտի ցնծան: Որովհետեւ այսօր Թաքոր լեռը Սիմայէն աւելի կը ցնծայ, իր վրայ հրաշացած տեսնելով երբեակ միաւորութիւնը: Այսօր, Սիմեականէն աւելի կը պարծի Թաքոր լեռը, վասնզի անոր վրայ ամպ եւ մեղ, խաւար եւ մարախուղ, ծուխ եւ հուր կային, այս պատճառաւ անաթաններու ոտքերը չէին կրնար վրան ելլել: Իսկ անկապ զքեզ, որ մարմնացեալ Բանն Աստուած եւ, ճառագայթարձակ կերպով կը յայտնէ փութեղ աշակերտներուդ: Եւ Հօրը աւետիսին բարբառը բոլոր որդիացածներուն կը հնչեցնէ հեռաւոր ամպերու մէջէն, որոնք արդարեւորեւ համար պատրաստուած են: Ճամբաներն ու վերելքները ա'լ հարթուած են բոլոր այն մեղաւորներուն համար, որոնք փութեղ լուսաւոր հրամաններուդ կը հետեւին,

վասնզի չբմեռանդ սիրտով եւ հաւատով այսօր այս սուրբ լեռան մօտեցողները երկրաւոր բարձրութենէն դէպի երկնաւոր բարձրութիւններ են ուղեւորած: Ուստի, բարեբար եւ փաղցր, անոխակալ եւ բազումողորմ Տէր, փուայդ հեռաւոր օթեանէդ հաշտ եւ քաց աչիով նայէ այս ժողովուրդին, որ հետիտն այս սուրբ փու լեռը ելած է, քեզի հանդիպելու եւ երկիրպագելու համար այն տեղւոյն վրայ ուր երբեմն կեցած են փու ոտքերդ:

Ներել անոնց իրենց կամայ եւ ակամայ մեղքերը: Տուր անոնց սուրբ սիրտ, անշփոթ խորհուրդ, զգաստ միտք: Հանել անոնցմէ քաղէ սիրտերը, եւ մարմնեղէն սիրտ տուր իրենց. տուր անոնց Ս. Հոգին, որպէսզի հեռացնէ զիրենք ամէն չար բանեքերն եւ մօտեցնէ բոլոր բարի գործերու, որպէսզի գորութենէ գորութիւն ընթանան եւ այս աստուածային տօներուն ճամբով յաւիտեանական ուրախութիւններուն հասնին: Հերմոնական ցօղը ցօղէ, Տէր, Սիոն լեռան վրայ, տալով անոնց թողութիւն մեղաց: Թէպէտեւ մենք օրէ օր բազմացուցինք մեր մեղքերը, բայց դուն մեր մեղքերուն համեմատ մի՛ վարուիր մեզի հետ, եւ մեր անօրէնութիւններուն համեմատ մի՛ հատուցաներ մեզի: Մենք կ'աւ եմք, եւ դուն մեր ստեղծողը: Ամէնքս ալ քու ձեռքիդ գործերն ենք: Մեզի գործեցինք, անօրէնութիւն ըրինք, յանցաւոր եղանք, խտտորեցուցինք մեր ոտքերը քու շաւիղներդ, թիւրեցինք մեր սիրտը չերկնչելով քեզ:

Դարձիր, Տէր, թող մեծ մնայ միշտ քու փառքդ, չըլլայ որ կորսնցնենք սուրբ լեռանդ ժառանգութիւնը, վասնզի չունինք ուրիշ ապաւէն քեզ գատ, որ արդար քիւ անարատ քիւ, քիւ քաւիչ մեր մեղքերուն: Ի սպառ մի՛ քարկանար, քիւ ձեռքէ մի՛ ձգք քու քանաւոր հօտը, որ քու սուրբ արիւնովդ գնեցիր քիւ քեզի սեփական ժողովուրդ ըրիր: Մեր գործերովը անարգեցինք մեք քու սուրբ անունդ, այդ պատճառաւ շուտով մեր վրայ խոժեցին ամէն տեսակ հարուածներ, սով, սուր, գերութիւն, մեղութիւն, դիւական տանջանքներ, հիւանդութիւն, պէպէս ցաւք քիւ տաժանելի ախտք, վիշտք երկինքէն քիւ երկրէն, — տարածաւ մահք, խռովարար տարիներ քիւ օգք, որոնք կա՛մ քարկութեամք կը փակուին քիւ կա՛մ սաստկութեամք կը քացուին: Եւ կերպ կերպ պատահարներ, որոնք մարդոց, անասուններուն քիւ մեր արտերուն մէջ տեղի կ'ունենան: Եւ ոտից կոխան եղան որոնք քու սուրբ անունդ չեն կանչք: Բայց դուն՝ անոխակալ քիւ մարդասէր Տէր, թէպէտք մեք մեղք գործեցինք, քայց աւագանիք արգանդէ քու ոտքդ քեք ինկած: Մեք չունինք քեք գատ ուրիշ Աստուած: Դուն քիւ մեր Հայրն քիւ տեսուչք քիւ Հովիւք:

Հայրն եւ տեսուչը եւ Հովիւը:
Մեզի դարձիր, ով մեր Փրկիչ Աստուածը, եւ բու ցասումդ հեռացուր մենէ,
որովհետեւ եթէ մեր գործերուն համեմատ հատուցանես մեզի, մենք մեր
գործերովը ամէն օր կ'ապականենք մեր ընթացքը: Բայց որովհետեւ դուն միայն
կրնաս ներել մեր մեղքերուն եւ հեռացնել մենէ մեր արեւորն ու
հիւանդութիւնները, մեր ցաւերն ու հարուածները, քեզի կը կանչենք ամէն օր:
Ինչպէս որ, քանի որ քեզի համար: Աստուած փառքիւն

[illegible]

Խաղաղութիւն ամենեցուն

Կրկին եւ կրկին գոհութիւն եւ երկրպագութիւն կը մատուցանենք բեզի, Քրիստոս Աստուած մեր, անշէշ ճառագայթ, որ քու աստուածութեանդ լոյսը կը ծագեն քու կամարաբներուդ եւ անունդ փառաբանողներու սիրտին մէջ, որ մեր անարժանութիւնն ալ արժանի ըրիր այս մեծ օրուան հասնելու պատիւին եւ տօնակից ըլլալու տօնասէր եւ աստուածասէր անձներու: Մանաւանդ այն սուրբ

Հայրերուն՝ որոնք տեղապահ եւ սպասաւոր են Թարոր լերան վրայ եղած սրբութեանց, որպէսզի անոնց աղօթքով եւ խնդրութեամբով ռոգորմիս մեզի եւ բոլոր հաւատացեալներուն: Անոնց հետ մենք ալ ահա ներկայ գտնուելով կը կատարենք՝ ոչ թէ հին Մովսէսական օրէնքով հաստատուած, այսինքն Բեսիլէի շինած եւ Մովսէսի կանգնած Խարայեագունդ ժողովուրդին աւանդած այսօրուան տաղաւարահարաց տօնը, վասնզի մենք թէեւ անջինջ կը պահենք յիշատակը այն խորանին զոր Մովսէս քննէ ուսաւ՝ իբրեւ օրինակէ, եւ օրինականին տուաւ իբրեւ օրինակ, որովհետեւ խորանը իբրեւ տաղաւար կը շրջեցնէին իրենց հետ, այլ մենք կը խմբենք տօնը քանի որ պայծառակերպութեանդ՝ զոր քան ընտրեալներուդ ցոյց տուիր սուրբ լերան վրայ, ըստ որում կամաւոր խաչելութենէդ, կենդանի մեռելութենէդ, կենարար յարութենէդ, եւ Ս. Հոգիին առաքեալներուդ վրայ իջնելն ետքը, աւելի սարսափելի եւ սխալի ցոյց տուիր դուն այսօրուան լուսաւորութիւնը, եւ զայն մեր առջեւ քացի իբրեւ աղբիւր շնորհաց եւ կեանքի դուռ, հինը՝ նորով, ստուերը՝ նշմարտութեամբ փոխանակելով: Այդ նշմարտութիւնը Ս. Հոգիին միջոցաւ յայտնեցիր դուն առաքեալներուդ, տաղաւարական խորանին տեղ քան եկեղեցիիդ շինելով խորան՝ առաքեալական եւ մարգարէական կառուցութեամբով՝ որուն իբրեւ անկիւնագլուխ եւ պատուական ու անշարժի վեմ դրիր դուն զեզ, եւ քանքան սեղանին փոխարէն՝ ուր անասուններու արիւնը կը մատուցուէր, հաստատեցիր սրբարար սեղան, որուն վրայ կը պատարգուծուէր, ով անարատ Գառն Աստուծոյ որ աշխարհի մեղքը քան վրայ քան առած: Եւ ստուերակերպ քանանայութեան տեղ քան նշմարիտ քանանայութեան շնորհեցիր մեզի: Քան նոր ժողովուրդին վերակացութեան առաջնորդ ընտրեցիր քան երանելի եղբայրդ Յակոբոս, որ այսօր ձեռնադրուեցաւ քան սուրբ առաքեալներդ՝ որոնք քան ամենասուրբ ձեռքդ ընդունած էին իրենց ձեռնադրութիւնը: Ու այս օրուան մէջ մատուցուեցաւ քան սուրբ պատարագդ նոր դաստակերտին նորակերտ սեղանին վրայ:

Եւ այս առթիւ, առաքեալներդ յայտնապէս տեսան Սուրբ Հոգիին իջնելը սուրբ սեղանին եւ անոր վրայ պատարագութեամբ վրայ, որովհետեւ այս աւետարանը օրը ցոյց տուիր իբրեւ օր սկզբնաւորութեան՝ ուխտերու եւ պատարագներու, քանի որ այս նորափետուր օրուան մէջ պարգեւուեցան մեզի նոր սեղան, նոր պատարագ եւ պատարագի նոր մատուցող: Օրհնութեան աղ ալ հաստատեցիր մեր մէջ, որ է Հոգւոյդ շնորհը, որով բժշկութիւն տուիր մեր նեղութեան, ու հինին եւ նորին մէջ եղած բոլոր շնորհներով զարդարեցիր այսպէս այսօրը, սոյն այս կերպով երեւցար առաքեալներուն ի Գալիլեա, որովհետեւ այսօրուան հրաշքը չտեսնողները երկուամի մէջ մնացեր էին. եւ զեզ սիրողներուն՝ դարձեալ այս կերպով է որ պիտի ցուցնես երկրորդ գալուստդ, որպէսզի անոնք ալ նոյն ողջոյնը եւ խաղաղութիւնը ընդունած ըլլան քննէ:

Եւ հիմակ, Տէր մեր եւ Աստուած, որ տուիչ քան քանքաններու եւ պարգեւատու առատ ողորմութեանց, շնորհէ որ մեր քանանայական վերադիտողութիւնն ալ անքննէ հայեցողութեամբ յիշէ զեզ, սուրբ սիրտով եւ կատարեալ հաւատով սպասաւորէ սրբարար սեղանիդ, հաղորդուի քան հաշտարար մարմինիդ եւ արիւնիդ, եւ հաղորդէ արժանապէս քան նորածնած ժողովուրդդ, ու սրբութեամբ եւ արդարութեամբ հովուէ քան արիւնովդ գնած հօտդ. դալար վայրի վրայ բնակեցնել եւ հանգստաւտ չորերու քան սնուցանել: Տէր իմ, Յիսուս Քրիստոս, մի նայիր իմ անարժանութեանս, որ մեղապարտ անձովս ամօթալից, կեցած եմ առջեւդ. զի դուն գիտես իմ յանցանքներս, դուն որ սիրտերն ու երկիւմունքները կը քննես: Զեմ կրնար քեզմէ ծածկել իմ մեղքերուս շատութիւնը: Ու կ'աղաչեմ զեզ, մարդասէր եւ քանքան Տէր, ցոյց տուր մեզի եւ այս ժողովուրդին եւ բոլոր հաւատացեալներուն: Կ'աղաչեմ զեզ, Տէր, քանքանութեամբ Աստուածածնի՝ անարատ ծնողիդ, եւ Յովհաննու կարապետին եւ սրբոյն Ստեփանոսի նախակայի եւ քան սուրբ առաքեալներուդ եւ

մարգարէներուն եւ աշակերտներուն, որոնք քեզի հետ սուրբ լեռան վրայ էին, եւ գլխաւոր մարգարէներուն եւ բոլոր սուրբներուն եւ Սուրբ Յակոբ առաջին Հայրապետին:

Օրհնէ՛ քու այս ժողովուրդը, որ քու սուրբ անունդ կը փառաւորէ: Եւ ի քա-
րին կատարէ մեր խնդրածքները: Անշարժ եւ անվրդով պահէ լնդհանրական
Եկեղեցին ներկային մէջ իր ամբողջութեամբը, քահանաներով, վարդապետներով
եւ ուխտի մանկունքներով: Հաւատքի հիմին վրայ հրաշմանորոգ պահէ Քու Սուրբ
Եկեղեցին, փրկելով ամէն երեսելի եւ աներեսոյթ փորձութիւններէ: Ու զօրու-
թեամբն ու հովանիին ներքեւ սուրբ խաչին որուն վրայ մածուած արինովդ՝
անբաժանելի հեղուսումով, պահպանէ բոլոր քեզի հաւատացեալները, իրաքան-
չիւրն իր կարգին համեմատ, եպիսկոպոսները, երեսները, սարկաւազները, եւ
տուր ամէնուն քարի կարգաւորութեան եռանդ, եւ ամբողջ քու սուրբ Եկեղեցիդ
ուխտը, թագաւորները, իշխանները, եւ անոնց զօրքերը արիացուր սուրբ խաչիդ
զօրութեամբը, ամէն պատերազմներու մէջ, ու քու սուրբ կրօնքիդ թշնամիները
լոնցուր եւ հնազանդեցուր անոնց ուրբերուն տակ: Ճգնաւորական կենցաղի մէջ
միանձնացածները պաշտպանէ թշնամիին հաղթերէն, մինչեւ վերջը անսասանելի
պահելով անարատ վարժով:

Ամուսնացածներուն կարողութիւն տուր սրբութեամբ եւ արդարութեամբ
վերաբերուել իրարու հետ Սուրբ Հոգիին սիրովը: Անոնց զաւակները
սնուցուր եւ անցուր քու երկիւղովդ եւ սիրովդ, եւ պահպանէ տղայական
պատահարներէ:

Ծերերուն շնորհէ զգաստութեան հոգի, որպէսզի մտքներէն չհանեն քնաւ թէ
այս աշխարհէն պիտի ելլեն, մեկնին ի վերջոյ: Ամէնքը պահպանէ, Տէր, Քու
սուրբ խաչովդ եւ այս օրուան շնորհովը. հեռաւորներն ու մերձաւորները,
անոնք որ ծովու վրայ եւ ուղեգնացութեան մէջ են, եւ անոնք որ ցաւերու եւ
վտանգներու եւ նեղութեան մէջ կը գտնուին:

Դերիներուն դարձ շնորհէ, Տէր, քանտարկեալներուն եւ կապեալներուն՝
ազատում, մեղաց՝ լուծում, դեւերուն՝ հալածում, հաւատացեալներու
պատերազմներուն՝ յաղթութիւն: Պապանձեցուր հերձուծողներուն բերանները,
մարէ՛ օտար թշնամիներու ձգած խռովութեան կրակը:

Պահէ քու քանաւոր հօտդ՝ զազաններէ եւ սողուններէ, թունաւոր ճիւղերէ,
անկումներէ, ընկղմումէ, հրկիզութենէ, ջրահեղձութենէ, սառնամանիքներէ, աւա-
զակներէ, հովերու սաստկութենէ, եւ ամէն վնասակար տարրերէ, որովհետեւ քո-
լոր գոյակները քու հրամանիդ կը հնազանդին: Օրհնէ, Տէր, այս տարին եւ իր
պտուղը, անփորձ պահելով ամէն ձախողութենէ: Տարւոյն սկզբէն մինչեւ վերջը
աչդ մեր վրայ ըլլայ միշտ: Այսօրուան շնորհքը սքանչելի դարձուր մարդոց,
անասուն կենդանիներուն եւ անկենդանիներուն մէջ, ամպերուն, օդին, բոյսերուն
եւ տունկերուն մէջ, անվնաս պահէ ամէնքը՝ ամէն կարգի պատահարներէ, որոնք
քու հրամանովդ կու գան. յաջողութիւն տուր մեզի որ սիրով եւ արդարու-
թեամբ եւ խաղաղութեամբ կատարենք մեր կեանքը եւ ուղղափառ դաւանութեամբ
կնքենք գայն: Յիշէ, Տէր այն ննջեցեալները, որոնք ուղիղ դաւանութեամբ
աւարտեցին իրենց երկրաւոր օրերուն ընթացքը, եւ հանգիստ շնորհէ անոնց՝
աւարտներուն օթեաններուն մէջ. ջնջելով անոնց կամաւ եւ ակամայ, գիտու-
արդարներուն օթեաններուն մէջ. ջնջելով անոնց կամաւ եւ ակամայ, գիտու-
թեամբ եւ անգիտութեամբ գործած մեղքերուն ձեռագիրը, որպէսզի քու հրա-
բորքով գալուստիդ վերջին օրը ամէնքը արժանացնես լուսնդն ամպերու վրայ
ընդ առաջ թռչիլ քեզի, եւ քու վերին Սիոնին մէջ քու սուրբերուդ հետ երգենք
մեր փրկութեան համար տնօրինուածիդ եռափսիսեակ սրբութիւնը Հօր եւ Սուրբ
Հոգիին հետ. այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Թարգմանեց՝

ԹՈՐԳՈՍ ՊԱՏՐԻԱՐԺ ԳՈՒՇԱԿԵԱՆ